

Arrest

nr. 110 156 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 24 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Nepalees staatsburger en bent u afkomstig van Gunjanagar VDC (Village Development Committee), gelegen in Chitwan-district (Nepal). In 2064 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2007/2008 volgens de Gregoriaanse kalender) werd u lid van de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal' (RPP-N), waar u reeds langer sympathie voor had. Als lid van de RPP-N nam u deel aan vergaderingen op dorpsniveau van de partij, maakte u reclame voor de partij en stond u in voor de ledenexpansie van de partij. Sinds Baisakh 2065 (april/mei 2008) runt u een rijstmolen in Gunjanagar. De afgelopen twee jaar werkte u in uw molen met drie

werknemers, J.C.(...), K.C.(...) en D.C.(...). Sinds begin 2068 (2011) werd u door de Maoïsten meermaals een kleine donatie gevraagd, gaande van 5000 tot 20000 Nepalese Rupees, wat u betaalde en niet als een echt probleem aanzag. Eind Bhadra 2068 (september 2011) werd telefonisch door de Maoïsten een geldsom van 50000 Nepalese Rupees van u geëist. U diende die som aan uw werknemer J.C.(...) te betalen. Klaarblijkelijk behoorden uw werknemers tevens tot de Maoïsten en speelden ze informatie over u en uw bedrijf door aan de Maoïsten. U werd er door de Maoïsten mee bedreigd te worden gedood indien u niet zou betalen. Op 1 Ashwin 2068 (18 september 2011) was u met een aantal partijleden, waaronder P.G.(...), M.S.(...) en B.S.(...), aan het vergaderen in Bijay Nagar (Nepal) toen 15 tot 20 Maoïsten jullie aanvielen op jullie vergaderplaats. Daar u niet de moed had te vechten tegen de Maoïsten liep u weg. Een aantal dagen later hoorde u van de vader van B.S.(...) dat B.(...) ernstig werd toegetakeld door de Maoïsten en onderweg naar het ziekenhuis was overleden. De vader van B.(...) legde een klacht neer bij de politie, die een onderzoek naar de moord op B.(...) startte. In Ashwin 2068 (september/oktober 2011) betaalde u een eerste keer 50000 Nepalese Rupees aan J.C.(...). Op 14 of 15 Kartik 2068 (31 oktober of 1 november 2011) betaalde u een tweede keer 50000 Nepalese Rupees aan J.C.(...). Tevens gebeurde het meermaals dat de Maoïsten zakken rijst meenamen/stalen. Op 1 Mangshir 2068 (17 november 2011) beloofde u aan de Maoïsten op 15 Mangshir 2068 (1 december 2011) wederom een grote donatie te betalen. Op 15 Mangshir 2068 (1 december 2011) - u was in Bhim Nagar op een partijvergadering - kwamen de Maoïsten naar uw woning en dreigden er tegen uw ouders mee u te zullen vermoorden. U verliet diezelfde dag nog uw dorp en reisde naar Kathmandu (Nepal), waar u tot 19 of 20 Mangshir 2068 (5 of 6 december 2011) verbleef alvorens uw reis naar Delhi (India) in te zetten. Op 26 december 2011 verliet u Delhi en reisde u via Parijs (Frankrijk) naar België, waar u op 27 december 2011 arriveerde en asiel aanvraagde. Bij een terugkeer naar Nepal vreest u een herhaling van uw problemen met uw Maoïstische belagers. U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij de door u beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een vals paspoort van Delhi naar Parijs te zijn gereisd. U verklaarde, behalve de naam/familienaam, niet op de hoogte te zijn van de in het paspoort vermelde geboortedatum- en plaats, noch te weten of het paspoort over een visum beschikte en zo ja om welk type visum het ging. U verklaarde voor het betreden van het luchthavengebouw van Delhi, noch in de vertrekhal voor de gate gecontroleerd te zijn geweest. De door u beweerde gang van zaken tijdens uw reis van Delhi naar Parijs is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Indien u India werkelijk met een vals reispaspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Dergelijke controles gebeuren steeds strikt individueel. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting om niet EU onderdanen aan een grondige controle te onderwerpen. Voorts legde u geen enkel document neer dat uw reisweg kan staven. Voorgaande bevindingen zetten de waarachtigheid van uw vluchtrelaas en ook uw algemene geloofwaardigheid onder druk (CGVS, p. 7-10).

Voorts, wat betreft de donatieverzoeken door Maoïsten, moet worden vastgesteld dat u tijdens uw gehoor d.d. 9 april 2013 verklaarde dat sinds begin 2068 (2011) de Maoïsten kleine donaties (5000 tot 20000 Nepalese Rupees) van u eisten. U verklaarde voorts dat u zowel in Ashwin als Kartik 2068 (september/oktober en oktober/november 2011) een donatie van 50000 Nepalese Rupees betaalde aan uw werknemer J.C.(...) en dat deze donatieverzoeken door onbekende Maoïsten per telefoon gebeurden, een eerste keer eind Bhadra 2068 (september 2011) (CGVS, p. 14-16). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 7 februari 2012 verklaarde u dat uw problemen met

Maoïsten startten na het incident d.d. 1 Ashwin 2068 (18 september 2011) waarbij uw partijgenoot B.S.(...) werd gedood. U verklaarde er voorts dat in september/oktober 2011 enkele leden van de YCL (Youth Communist League, Maoïstische jongerenleugel) naar uw molen kwamen en eisten dat u een donatie zou geven aan hun partij (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3). Aldus dient te worden vastgesteld dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 7 februari 2012 er met geen woord over repte dat u in het verleden, voor 1 Ashwin 2068 (18 september 2011), reeds kleinere bijdragen aan de Maoïsten diende te betalen en er reeds eind Bhadra 2068 (september 2011) telefonisch een donatie werd geëist. U verklaarde er uitdrukkelijk na het incident van 1 Ashwin 2068 (18 september 2011) geïmagineerd te zijn geworden door de Maobadi. Evenmin repte u bij de Dienst Vreemdelingenzaken erover dat u de telefonisch geëiste donaties van 50000 Nepalese Rupees diende te betalen aan uw werknemer J.C.(...), een gegeven dat geleet op het feit dat Jiblal reeds een tweetal jaar werknemer was van u toch redelijkerwijze van u mag worden verwacht dat u dat op dergelijke concrete wijze aangaf ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde aldaar echter uitdrukkelijk dat leden van de YCL naar uw rijstmolen kwamen om de donaties van 50000 Nepalese Rupees te eisen. Er kunnen dan ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de waarachtigheid van uw verklaringen afgeperst te worden door de Maoïsten (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 1-5).

Wat het incident van 1 Ashwin 2068 (18 september 2011) verder betreft, legt u geen enkel (begin van) bewijs neer om dit incident te staven. Gelet op de ernst van het incident – B.(...) werd vermoord en de politie werd gecontacteerd en startte een onderzoek – kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u enig bewijsstuk aangaande het incident zou kunnen aanbrengen. Zoekbewerkingen op internet naar het door u aangehaalde incident leverden evenmin enige informatie op. Uw motivatie dat het incident waarbij B.S.(...) werd gedood nergens in de media verscheen omdat u er zeker van bent dat de Maoïsten de media onder druk zetten, overtuigt niet, temeer daar u zelfs niet weet of uw partijgenoten naar de media zijn gestapt om het incident d.d. 1 Ashwin 2068 bekend te maken. Op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie toont duidelijk aan dat misdrijven/misdaden gepleegd door de Maoïsten, net als door andere partijen/groeperingen gepleegde feiten, door de Nepalese (en andere) mediakanalen worden belicht. Voorts is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u door de politie in het kader van de moord op uw partijgenoot B.(...) nooit gecontacteerd zou zijn om verklaringen af te leggen, temeer daar de vader van B.(...) ervan op de hoogte was dat u aanwezig was bij voormeld incident en zijn vader meermaals naar de Nepalese politie is geweest om zich te informeren over de stand van zaken in het (moord)onderzoek aangaande zijn zoon (CGVS, p. 10-17). In dit verband kan nog gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi, Chitwan district, niet te na gesproken, werden er bijvoorbeeld voor 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voorgaande vaststellingen werpen ernstige bijkomende vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw asielmotieven.

Wat er ook van zij, indien uw verklaringen alsnog naar waarheid mogen worden geschat, dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo heeft u immers geen contact opgenomen met de politie, wetende dat zij een onderzoek voerde naar de moord op uw partijgenoot B.(...). Gelet op het feit dat u in feite kroongetuige van de moord op B.(...) was, hield u dan ook mogelijks essentiële informatie achter die tot een doorbraak in het moordonderzoek zou kunnen leiden. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Uw argument dat u bang was om bij het informeren van de politie zelf vermoord te worden, rechtvaardigt uw nalaten de politie te informeren over het incident van 1 Ashwin 2068 niet, temeer daar u er goed van op de hoogte was dat de politie een onderzoek startte. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. U hield echter mogelijks cruciale informatie achter opdat de autoriteiten hun werk naar behoren zouden kunnen uitvoeren. Hierbij kan erop gewezen worden dat u verklaarde zelf nooit noemenswaardige problemen

gehad te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geenszins worden besloten als zouden de Nepalese autoriteiten onwillig zijn u van de nodige hulp en/of bescherming te voorzien (CGVS, p. 12-14, 17). Informatie toont aan dat zware misdrijven/misdaden zoals moord en ontvoering weldegelijk aan politie en justitie worden toevertrouwd.

Voor wat de algemene situatie in Nepal betreft, kan hieraan nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u zich wegens motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming niet (definitief) elders in Nepal zou kunnen vestigen om verdere problemen in Gunjanagar te vermijden. Uw motivatie waarom u zich niet elders in Nepal kan vestigen, met name dat uw belagers u overal in Nepal zullen/kunnen vinden, is, gelet op het feit dat u zich nergens elders in Nepal probeerde te vestigen, een louter subjectief vermoeden van uw zijde dat geenszins gestoeld is op enig concreet element/feit en dat als dusdanig dan ook geenszins kan worden weerhouden (CGVS, p. 16). Hieraan dient toegevoegd te worden dat wie actueel in Nepal het slachtoffer zou zijn van afpersingspraktijken door de YCL/UCPN(M) zich gemakkelijk elders in Nepal (bv. Kathmandu) kan vestigen om hier niet langer meer bloot aan te moeten staan. Dit geldt ook voor slachtoffers die politiek actief zijn. Enkel in specifieke en uitzonderlijke gevallen met een complexe, lange en specifieke voorgeschiedenis zou dit onmogelijk zijn, wat in uw geval, gelet op het feit dat u maar de laatste maanden voor uw vertrek uit Nepal in 2068 (2011) problemen zou beginnen ondervinden hebben, geenszins het geval was (CGVS, p. 11, 15).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen

(RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het beknopt herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS